

תורת בטחון – חנוכה

נר ח'

הודאה להשי"ת הוא אופן לזכות לישועת ה'

הנה ימי חנוכה הם ימי הלל והודאה. ומצינו דבר נפלא בדברי רבותינו ז"ל, דמי שמודה להשי"ת זהו אופן לזכות לישועת ה'. הנה רע"א (על התורה פרשת צו) כתב לבאר הקרא (תהלים נ, כג): "זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלקים" וז"ל, "כי מי שמטיב לזולתו וזה מכיר בטובתו ונותן תודה לו, זה גורם שיחזור ויטיב עמו כפעם בפעם, אבל אם אינו נותן לו טובה זה גורם שזה מונע טובתו ממנו. והיינו "זובח תודה", שמשלם תודות לי להכיר טובתי אליו בזה "יכבדני" וגם ע"י זה "ושם דרך" שמשים שביל ודרך שאחזור עוד "ואראנו בישע אלקים", כי באם לא היה נותן תודה ושבת על הנסים שנעשו לו לא היה מראהו ה' עוד ישועתו אבל ע"י זובח תודה לה' גורם ועושה דרך שיראנו ה' עוד בישועתו", עכ"ל. ומבואר מדבריו דההודאה להשי"ת הוא אופן לזכות לישועת ה'.

ועי' במש"כ הפלא יועץ (ע' הלל) וז"ל, "ראוי להלל ה' על כל הטובה שעושה עמנו, ואף שאילו פינו מלא שירה וכו' לא נספיק להללו ולו דומיה תהלה, על כל פנים בלא כלום אי אפשר, וראוי לכל אדם מעת לעת ומפקידה לפקידה להודות ולהלל את ה', ובפרט כשמספר איזה ענין שעשה והצליח תכף יהיה שם שמים שגור בפיו ויאמר, שבח לאל יתברך כי הפליא חסדו לי ועד כה עזרני לעשות כך וכך וכו'. ומכלל חסדי ה' ומשפטי ה' ישרים משמחי לב, שמה שאנו מברכים אותנו ומהללים לשמו על הטובה שעושה עמנו יערב לו וה' חשיב לנו למצוה ומקבלין עליה שכן, עד שאמרו שכל מי שנעשה לו נס ואומר שירה הנה שוכרו שעושים לו נס אחר. שנאמר (תהלים נ, כג): "זבח תודה וכו' אראנו בישע אלקים" היש חיד מתוק מזה, לכן, הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו", עכ"ל. דברים נפלאים, מי שאומר שירה על הנס, זוכה לנס אחר!

ולפי זה יש ליישב קו' הבכור שור שהקשה (שבת כא, ע"ב) וז"ל, "כתב בהגהה שו"ע או"ח סי' קפ"ז דאם שכח בחנוכה לומר על הניסים בברכת המזון יאמר הרחמן יעשה לנו ניסים כמו שעשה בימים ההם ע"כ. וקשה לי דודאי מוכח פ' הרואה דף ס' (ע"א) דאין להתפלל שיעשה לו נס ואף על גב דלא נזכר בהדיא בשו"ע או"ח סי' ר"ל מ"מ סתמא כפירושו דהכא אמרינן בגמ' אמתניתין דהמתפלל יה"ר שתלד אשתו זכר ה"ז תפלת שוא ולא מהני רחמי כו", עכ"ל. ונראה לענ"ד דיש לומר, דדין זה שאסור להתפלל שיעשה לו נס היינו דוקא כל ימות השנה, אבל בימי חנוכה שהם ימי הלל והודאה על הניסים שנעשו לנו, בימים אלו יש להתפלל על נס, דמי שמהלל ומודה על הנסים זוכה שעושים לו נס אחר!

ולפי זה יש לבאר הסגולה לומר נשמת, דהובא בכף החיים (סי' רפ"א ס"ק ח') וז"ל, "קבלה בידינו מרבי יהודה החסיד ששבח נשמת כל חי מסוגל על כל צרה שלא תבוא לקבל האדם על עצמו כשיהיה ניצול ממנה לומר נשמת כל חי בתודה וקול זמרה בפני עשרה וכו' נצולו רבים", עכ"ל. והכוונה הוא כנ"ל, דאמירת נשמת היינו הלל והודאה להשי"ת, וזהו אופן לזכות לישועת ה'.

[הנה כתיב (תהלים יח, ד): "מהולל אקרא ה' ומן איבי אושע" ופי' רש"י (שם) וז"ל, "מהולל אקרא ה' - בהלולים אקרא ואתפלל לפניו תמיד כלומר אף לפני התשועה אני מהללו לפי שבטוח אני שאושע מאויבי", עכ"ל. הרי, מי שבוטח בהשי"ת שיענה תפלתו, הרי הוא יכול לומר שירה והלל אפילו קודם הישועה! וכל זה הוא רק במי שבוטח בהשי"ת בטחון גמור שבטוח הוא שבודאי תבא לו הישועה ועל כן יכול לומר שירה אפילו קודם הישועה. והך שירה הכוונה כנ"ל, דמכח גודל בטחונו שבטוח בהשי"ת ע"כ אומר כבר עתה שירה על הישועה, "מהולל אקרא ה' - ומן אויבי אושע".]